

πολέσωσι πάντας τοὺς δήμους. Καὶ οὐ μόνον οὐδεὶς δῆμαρχος φίλος των ἔξελέγη, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἀδελφός των κύρων Ἀνδρέας, ὅστις ἄλλως τε δὲν εἶναι ἀντιδημοτικός, δὲν κατώθωτε νὰ ἐκλεχθῇ οὕτε ἀναπληρωματικός δημοτικός σύμβουλος. Τοῦτο ἀποδεικνύει σαφῶς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαρχίας. Ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ρίψῃ καὶ τοὺς ἔρριψε.

Τι νὰ λέγῃ ἡδη ὁ κ. Τρικούπης; Φρονεῖ ἀρά γε ἀκόμη ὅτι εἰσὶ πανίσχυροι οἱ κκ. Ρούφοι; Καὶ βεβαίως τοιοῦτόν τι ἐφόροντες ὅτε προσέλαβε συνυπουργόν του ἵνα ἔξ αὐτῶν, καὶ διὰ τοιοῦτον λόγον τὸν προσέλαβεν, ἀφοῦ ψήφους νὰ διαθέσῃ ἐν τῇ Βουλῇ δὲν εἶχε. Ἐκτὸς ἀν τὸ ἔκαμε, ἵνα τιμῆσῃ τὴν Πελοπόννησον, διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν! Ἀλλ' ἂς ἐτοιμάζεται ν' ἀκούσῃ προσεχῶς τὸν ἀναβαλλόμενον, παρὰ τοῦ τέως συνυπουργοῦ του! Ο tempora o mores!

Ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Κανακάρη ἡτο γνωστὴ ἐκ τῶν προτέρων, ἀμα συναπετελέσθη ἡ ἔνωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τῆς προσγωρήσεως τοῦ κ. Κοντογούρη, καὶ κατόπιν τοῦ κ. Ρικάκην. Ὁ κ. Θάνος Κανακάρης τῷ 1879 ἔξελέγη δῆμαρχος διὰ ψήφων 150. Εἶχε δὲ συμμάχους ἀμφοτέρους τοὺς κυρίους τούτους. Ἐφέτος, καὶ οἱ δύο, ἔνεκα λόγων κεντρικῆς καὶ τοπικῆς πολιτικῆς, ὑπεστήριξαν τὸν κ. Πατρινόν. Καὶ ἀν δὲν συνέβαινον ὅσα συνέβησαν, ἀλλ' δημοτικὴ καὶ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δὲν ἐτίθετο εἰς πυρετώδη ἐνέργειαν, ἀν ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ἰδίως τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐναντίον τῶν ἔγκυκλιών τοῦ ὑπουργείου, μὴ συνηθροίζοντο ἐν Πάτραις, ἀν δὲν ἐδαπανῶντο τὰ μυθώδη ποσά, τὰ ὁποῖα ἀποτικόπωνεν, πρὸς ἀγορὰν ψήφων, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ηθελεν εἰσθαι περιφερεστέρα.

Ἔισας ἔχετε τὴν περιέργειαν νὰ ἐρωτήσητε. Τί γίνεται ὁ κ. Ρηγόπουλος; Μὴν ἐρωτᾶτε περὶ αὐτοῦ. Καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν νέου κωμικοτραγικοῦ δράματος, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ο Ἀκούστιος ὑποψήφιος»!

Μετὰ τὴν νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πανηγυρισθεῖσαν εὐπρεπῶς καὶ σοβαρῶς, δι᾽ ὅπερ ἡ νικήσατα μερὶς ἐπέσυρεν εἰς ἑαυτὴν τὰ εἰλικρινὴ συγχρητήρια καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιφρονούντων. Ἡ πόλις ἡμῶν ἀνέλαβε τὴν πρώτην αὐτῆς ὅψιν, καὶ ἤρχισε νὰ ἐνασχολήσαιται περὶ τὴν προετοιμασίαν τῆς συγκομιδῆς τοῦ πολυτικοτέρου ἡμῶν προϊόντος.

INCERTUS.

ΟΝΕΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ

Ἡ εὐλογία ἀπὸ πολλοῦ διατελεῖ ἐν Μεσσήνῃ εἰς ὑφεσιν. Θάνατοι 3—4 καθ' ἑδομάδα ἀριθμοῦνται, ἐν ᾧ ἐν τῇ ἀκμῇ της κατὰ τὸ αὐτὸν χρονικὸν διάστημα ἀνάρχοντο εἰς 25—35. Ἰδίως προσεβάλετο ὑπὸ τῆς νόσου ἡ παιδικὴ ἡλικία, διότι ἐκ τῶν 200 καὶ ἐπέκεινα ἀποβιωσάντων κατ' ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τὰ 9/10 ἡσαν παιδεῖς. Ἰδίου δὲ καὶ ἐν νοστιμώτατον ἐπεισόδιον εὐλογιῶντος συμβάν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδα ἐνταῦθα· ὁ Γ. Τσίρος ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, πάσχων ἔξ εὐλογίας καὶ ὑπὸ διαρκοῦς ἀπύνιας κατεχόμενος, ἐνόμισεν ὅτι διὰ νὰ θεραπευθῇ τὸ ταχύτερον ἔδει νὰ λάθῃ διὰ μιᾶς φάρμακον τι ὅπερ ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὸν ἱατρὸς διέταξε νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμερίσιας δόσεις, δι᾽ ὃ καὶ τὸ ἐρρόφησεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ὑγείαν τῆς εὐλογιζῆς! ἐν ἀγνοίᾳ τῶν νοσοκόμων του (τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφοῦ του) καὶ τοῦ ἱατροῦ. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἡτο να-

εωτικὸν διορισθεῖν παρὰ τοῦ ἱατροῦ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀϋπνίας. Δι᾽ ὃ γετ' ὀλίγα λεπτὰ κατελήφθη ὑπὸ τοιαύτης ναρκώσεως καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε οἱ ἀνωτέρω συγγενεῖς του, κατεπτομένοι ἄλλως τε, τὸν ἔθεωρησαν τελείως νεκρὸν καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἐσταθάνωσαν καὶ δι᾽ ὀλης τῆς νυκτὸς τὸν ἔκλαιον γοερῶ... Τὴν πρωΐαν ἡτοιμάσθησαν τὰ πάντα πρὸς ταφὴν του, οἱ νεκροφόροι τὸν ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ φέρετρου στεγανῶς ἐπιθέσαντες καὶ καρφώσαντες τὸ πῶμα, ὡς συνειθίζεται εἰς τοὺς εὐλογιῶντας καὶ τὸν ἐποθέτησαν ἐπὶ τοῦ περιμένοντος εἰς τὴν θύραν κάρου τῆς ἀστυνομίας! Ἡδη ἔξεκίνησε τὸ νεκροφόρον ἀμάξιον, ἀλλ' εἰς μικρὸν ἀπόστασιν κραυγὴ ἀπαισία καὶ φωναὶ ἀγριαι ἔξερχονται τοῦ φέρετρου «Βρέ ποι μ' ἐκλείσατε; βρέ ποι μὲ πάτε σκυλιά» καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς τὰς κραυγὰς αὐτὰς οἱ τέσσαρες ἢ πέντε νεκροπομποὶ κατασχεθέντες ὑπὸ δεινοῦ φόρου τὸ σκάλοντι, μόνος δὲ ἡ ἵερες μένει, δοτις ὑποπτεύσας νεκροφάνειαν ἐσταμάτησε τὸ ἀμάξιον καὶ μετὰ πολλὰς διαβεβαιώσεις ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος πείσας τοὺς ἄλλους νὰ προσέλθωσιν, ἤνοιξε μετ' αὐτῶν τὸ φέρετρον ὅθεν ἔξηθη κακῶς ἔχων δὲ νέος Λάζαρος σαβανωμένος, περιεζωμένος, ὡς εἴθισται, μὲ κηρὸν κτλ. τὸν περιεπούθησαν καὶ ἤδη ἐνόστεται ἐν ἀναρρώσει. Περιμένω νὰ ἔξελθῃ, διὰ νὰ Σοὶ καταστήσω γνωστάς, φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», τὰς ἐντυπώσεις του κατὰ τὴν εἰς τὰ κελαινὰ βασίλεια τοῦ Πλούτωνος βραχεῖαν διαμονήν του.

Δημητράκης

ΦΩΝΗ ΥΠΕΡ ΛΕΑΙΝΗΣ

Οἱ ἀκούοντες τὴν ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ κεκλεισμένην ἐν φυλακῇ λέσχιναν, ὅταν κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου βρυχάται, βεβαίως ὅλοι αἰσθάνεσθε φρικίασιν καὶ εἰδος τρόμου· ἀλλ' ἐὰν ἐδίδατε ὀλίγην προσοχὴν εἰς τὸν τόνον τοῦ βρυχήματος τούτου ἡθέλατε ἐννοήσει τότε τὸ παραπόρεμα τοῦ ταλαιπώρου πλάσματος καὶ ἀντὶ ἀνατριχιάσεως αἰσθανθῆ ἀπ' ἐναντίας συγκίνησιν.

«Μὴ καλεῖτε θηρέον, παραπονεῖται, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐνοχλῶ» ἀνθρωπὸν, εἰρήνη ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκη· τὸν φονεύω δόμως τότε «εὔθυνς διὰ νὰ μὴ τὸν τυραννήσω, καθόσον εἶναι ἀνάξιον» μέσον ἡ τυραννία. «Ἐν τούτοις σεῖς, ἐνῷ καλεῖτε ἐσαυτοὺς» λογικοὺς, οὐχὶ τούλαχιστον ἔισκα ἀνάγκης, ἀλλὰ πρὸς «ἀπλῆν τέρψιν σας, μὲ κατεδικάτατε εἰς ἀπομόνωσιν διαρρῆ καὶ μὲ τυραννεῖτε.

«Διατί! Δὲν μὲ φονεύετε τούλαχιστον ἵνα ἀπαλλαγῶ τῶν βασάνων καὶ τὸ ἔτι χείρον τοῦ ἔξευτελισμοῦ;»

Μὴ προχώρει ὑπερήφανος λέσχινα, μὴ θρήνεις οὕτω δύσμορος αὐτοκράτειρα τῆς ἑρήμου, διότι ἐφθισεν ἡ στιγμὴ νὰ γνωρίσῃς καὶ σὺ οἰκογένειαν — νὰ αἰσθανθῆς καὶ σὺ στοργὴν καὶ παρηγορίαν.

«Ιδίου ἀφικνεῖται λεοντοτρόφος, ἄγων μετ' αὐτοῦ λέοντας καὶ λεάντας, ὡςὰν νὰ τὸν ἀπέστειλεν ὁ Θεός· καὶ ἴδεις ἡμεῖς ἀπαντες ὑψοῦμεν φωνὴν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ δωρηθῇ τῷ ἐλευσομένῳ καὶ ἡ ἐν τῷ κήπῳ αἰχμάλωτος λέαινα, δύος συμμεθέξη πλέον καὶ ἡ ἀτυχῆς αὗτη ἐν μέσῳ δόμοιν της τῶν ἀγαθῶν τοῦ προορισμοῦ της καὶ λυτρωθῆ συγχρόνως; καταδίκης ἀναξίας αὐτῇ.

Τάχα δὲν ὑπέφερεν δρκετὰ ἀπὸ τὴν ἀσπλαγχνίαν μας; Εἴθε νὰ εἰσακουσθῶμεν!

Φαλέξ.